

Par dzeju un milestību

Trešdien, 8. februārī, Rojas vidusskolā viesojās divi kungi — rakstnieks Reinis Ādmidiņš un dzejnieks Imants Auziņš, kuri pārstāv grāmatu izdevniecību «Sol Vita».

Ar viņiem tikās vidusskolēni, tāpēc atmosfēra bija ļoti draudzīga un atraisīta.

Sākumā Reinis Ādmidiņš aizraujoši stāstīja par dzejnieka Viļa Plūdoņa jaunību un pirmo iemilēšanos: tā bijusi neparasta, jo arī pats dzejnieks bijis savdabīgs cilvēks. Pēc šī stāstījuma Imants Auziņš mazliet iepazīstināja mūs ar sevi un lasīja savu dzeju. Pēc katra dzejoļa atskanošie aplausi liecināja, ka jaunieši ar interesi klausās un tiem patīk Imanta Auziņa dzejoļi, lai arī to tēma, galvenokārt, nav aktuāla jaunatnes vidū.

Imants Auziņš teica, ka mums pašlaik galvenais ir kopt savu valodu, un to nevar izdarīt, klausoties radio vai skatoties televīziju, bet gan tikai lasot. Vēlāk gan Reinis Ādmidiņš, kurš jau 20 gadus strādā Latvijas radio, dzejniekam oponenta, teikdams, ka «runātais vārds ir primārs, bet rakstītais vārds — sekundārs».

Skolēni varēja uzdot jautājumus, uz kuriem atbildēja abi viesi. Reinis Ādmidiņš pastāstīja par savu literāro darbu, — tas gan drīzāk esot bijis literārs nedarbs, un viņš to uzrakstījis agrā bērnībā, vēl nemākot rakstīt — tajā nav bijis neviena burta un neviena vārda.

Savukārt Imants Auziņš atceras, ka pirmos dzejoļus rakstījis jau 5. klasē, bet to gan esot grūti nosaukt par dzeju. Tā īsti rakstīt sācis, mācoties vidusskolā, kad pirmo reizi iemilējies.

Reinis Ādmidiņš un Imants Auziņš viesojās daudzās, arī cittautiešu skolās. Imants Auziņš teica: «Mums ir jāpalīdz augt lasītājam.»

Pēc tikšanās varēja doties pie grāmatu galda, kur varēja nopirkt izdevniecības «Sol Vita» izdotās grāmatas.

Par mūsu skolēniem viesiem bija vislabākās atsauksmes. Gan Reinis Ādmidiņš, gan Imants Auziņš izteica mums komplimentus par uzmanīgo klausīšanos un dzīvo sarīcību.

Dace Dreimane

* (No kreisās) Reinis Ādmidiņš un Imants Auziņš.

*

Lasu zemi kā Veco derību, zili cerīgi plaukst uz cerību, un uz cerību jasmīni plaukst. Un uz cerību ķirši un ievas un uz cerību Daces un Ievas taisni redzami nobriest un plaukst...

Lasu zemi kā dižāko grāmatu, visu gudrību, zinību pamatu, eju kājām, līdz spēki man zūd. Tikai viens ziedu puteņos saista: lai šī zeme ik gadus tik skaista, un lai cilvēks uz viņas var būt.

Melnām šausmām ko pretī lai lieku? Savu māju, mīlu un prieku.

IMANTS AUZIŅŠ

* Imants Auziņš.

G. ROZENFELDA foto

